

Det uppstår ljuv musik då Maja Gräddnos (Maria Udd) och Pelle Svanslös (Johan Aspelin) möts i Umeå. FOTO: FRANK A UNGER

Drama med hög svansföring

RECENSION. "Pelle Svanslös" är teater med värme, humor och sevärda pälsar – men det lider lite brist på spänst och klös.

TEATER

Pelle Svanslös

Bygger på Gösta Knutssons böcker.
Manus: Anneli Mäkelä.
Sångtexter: Wava Stürmer.
Regi: Agneta Lindroos.
Scenografi: Annika Tosti.
Kostym: Linn Wara.
Musik: Eero Paalanen.
I rollerna: Johan Aspelin, Lina Ekblad, Markus Lytts, Tove Qvickström, Carola Sarén, Maria Udd, Dennis Hansson, Jakob Johansson och Jan-Christian Söderholm.
Premiär på Wasa teater den 23 mars 2018.

Katten Pelle (Johan Aspelin) är ny i Vasa. Han är ensam, rädd – och utan svans. Då Måns (Tove Qvickström) upptäcker att Pelle inte ser ut som de flesta andra så börjar mobbningen. Några vuxna i salongen skrattar inledningsvis åt Måns agerande, men de unga i publiken är tysta. De förstår att Pelle Svanslös inte bara vandrat in i en stad – utan även i en verklig mardröm. Snart tystnar även de vuxnas skratt.

Regissören Agneta Lindroos har gått från klarhet till klarhet då hon gjort barnpjäser, "Vit" och "Pippi Långstrump", på Wasa teater. Hon har förmågan att skildra huvudkaraktärens känslodjup och att göra det visuellt vitalt – utan att det ena överskuggar det andra. Lindroos och WT-personalen håller mycket hög nivå när det gäller barn- och

En trio som ägnar sig åt elakheter, från vänster, Måns (Tove Qvickström), Bill (Jakob Johansson) och Bull (Lina Ekblad). FOTO: FRANK A UNGER

ungdomspjäser. Denna gång tar de sig an Gösta Knutssons Pelle Svanslös. Anneli Mäkelä skrev manuset 1973.

Känslan av att handbromsen är på uppstår i första akten. Tempot är aningen sävligt och sång- och dansnumren är inte tillräckligt distinkta.

På individuell nivå är det starkare. Qvickström öser på som arkemobaren Måns. Hon gestaltar på rätt

nivå – en obehaglig typ men heller inte alltför läskig för en barnpjäs. Måns utstuderade elakheter vägs även upp av de tossiga lakejerna Bills (Jakob Johansson) och Bulls (Lina Ekblad) tillkortakommanden.

Pelle står ofrivilligt i centrum. Han är heller inte en starkt drivande karaktär som till exempel Pippi Långstrump. Aspelin gör ett stabilt jobb. Stundtals framstår han som en finlandssvensk Hugh Grant i Pelle-

päls. Pelle är korrekt, välmenande och tafatt.

Smarta och tuffa Gullan (Maria Udd) är den enda av Vasakatterna som tydligt vågar visa att hon gillar Pelle. Resten av första aktens karaktärer är ett kollektiv som representerar destruktiva maktstrukturer och hunsat gruppagerande. Det skildras i flera scener – och första akten i denna ganska långa pjäs hade tjänat på förtätning.

DEN FÖRSTA aktens höjdpunkter är Pelles och den enörade taxen Max (Markus Lytts) vänskapsduett. En rörande sång under en glimrande och vackert bluesblå stjärnhimmel. En annan höjare är spåkattenscenen, som lyckas vara suggestiv, elak och rolig på en och samma gång.

Sedan går färjan till Umeå. Där omges Pelle, Måns, Bill och Bull av ett annat karaktärgalleri. Samtidigt höjs tempot. Umeåkatterna gestaltar inte det hunsade kollektivet – utan agerar med en tydligare egen agenda. Det ger skådespelarna större utrymme, som till exempel Sarén i rollen som storväxta Beatrice. Hon är stark, godhjärtad och rättvis på ett okomplicerat sätt. Synd att Udd inte få mera scentid som Maja Gräddnos, som också vågar fatta beslut utifrån egna åsikter.

Pelle fortsätter att vara relativt osynlig. Det är de övriga karaktärernas ansvar att ta ställning, agera och skapa en tillvaro där katter kan vara svanslösa utan att bli mobbade.

I **"PIPIPI LÅNGSTRUMP"** användes scenens bredd och höjd i större utsträckning än här. Pjäsen präglades av fysisk teater och några fina slapstick-nummer. Potentialen finns i detta katt-drama, men det är oväntat lite klös och spänst.

Men visst innehåller "Pelle Svanslös" många starka komponenter, förutom den sensmoralen. Det finns en omtanke för detaljerna som vittnar om humor och finess.

Kostymdesignern Linn Wara och mask- och perukdesignern Fia Derghokasian har skapat mycket öngongodis, buret av bland andra den retfulla pudeln Petra (Sarén) och polisen Tusse Batong (Söderholm).

"Pelle Svanslös" är, trots tempobrister, ett drama som ska ses om möjlighet ges. Den yngsta publiken lär inte ödsla energi på jämförelser med tidigare pjäser – utan i stället fångas av historien om utanförskap och acceptans.

Patrik Back

patrik.back@vasabladet.fi
06-7848 232